

HOTĂRÂRE

În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat în ședința din 28 mai 2018 în mun. Chișinău

Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de apel la 27 iunie 2018

Hotărârea motivată a fost întocmită la 04 iulie 2018

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța de judecată având în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Dan Sirbu

Grefier

Corina Guțu

cu participarea reclamantului XXXXXXXXXXX, în lipsa părâtului Casa Națională de Asigurări Sociale, citată legal,

a examinat în sediul instanței, în ședință de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de XXXXXXXXXXX către Casa Națională de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, cu obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă,-

CONSTATĂ :

Argumentele participanților la proces:

La data de 12 martie 2018, XXXXXXXXXXX a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) o cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, care a fost concretizată în sensul obiectului material, privind anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-261/8 din 28 februarie 2018, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze și să-i achite lui XXXXXXXXXXX pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului șef adjunct al Direcției urmărire penală din cadrul Procuraturii Generale cu recalcularea acesteia în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie; recalcularea să fie efectuată începând cu 01 ianuarie 2013 și până la data de 31 iulie 2016 potrivit Legii nr. 37 din 07 martie 2013 prin care a avut loc majorarea salariului procurorilor cu 35% și începând cu 01 august 2016 potrivit Legii nr. 152 din 01 iulie 2016 și pe viitor de fiecare dată când are loc majorarea salariului procurorului în exercițiu, luând în considerație că salariul mediu pe economie pentru anul 2017 constituia suma de 5 600 lei, iar pentru anul 2018 constituie suma de 6 150 lei.

În motivarea acțiunii depuse, s-a indicat că conform prevederilor art. 73 din Legea cu privire la procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008, persoana care a atins vârsta de 50 ani și are o vechime totală în muncă de cel puțin 20 ani, dintre care cel puțin de 12,5 ani 6 luni în funcție de procuror sau judecător, are dreptul la pensie pentru vechime în muncă în proporție de 55% față de salariul mediu al procurorului în exercițiu în funcția respectivă, iar pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 ani, are dreptul la un adaos de 3%, dar nu mai mult de 80%.

A indicat că începând cu 11 februarie 2002, lui XXXXXXXXXXX i s-a stabilit pensia pentru vechime în muncă în mărime de 1 471,58 lei.

Conform art. 73 alin. (5) din Legea cu privire la procuratură, pensia pentru vechime în muncă se plătește integral procurorului în funcție, privilegiu de care a beneficiat și reclamantul până la sesizarea instanței, fiindu-i majorat cuantumul pensiei doar în baza indexării anuale a pensiilor.

A arătat că conform carnetelor de muncă seria LT-1 nr. 0115744 din 21 iulie 1975, seria AA nr. 0102779, vechimea în muncă în funcția de procuror a reclamantului constituie 27 ani și 6 luni. Din organele procuraturii, XXXXXXXXXXX s-a eliberat la 18 octombrie 2002, conform art. 36 din Codul Muncii.

A menționat că la data de 01 ianuarie 2013, s-a majorat salariul procurorului în funcție cu 35% conform art. II al Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare. Recalcularea salariului s-a efectuat de la 01 ianuarie 2013, conform art. III din Legea nr. 37 din 07 martie 2013.

Conform art. 73 alin. (8) din Legea cu privire la procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008, procurorii pensionari beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației viagere în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Recalcularea pensiei se efectuează ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea se efectuează din data de întâi a lunii în care a fost efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele procuraturii.

În baza legii respective, Casa Națională de Asigurări Sociale urma să recalculeze pensia reclamantului de la 01 ianuarie 2013, luându-se în considerație în considerație adaosul stabilit de 35% la salariul majorat, însă, acest lucru nu a fost efectuat de către părâtă.

A relatat că art. 5/1 al Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, în vigoare de la 01 august 2016, prevede că salariul de funcție al procurorului în raport cu salariul judecătorului conform prevederilor legii nominalizate și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea în muncă în funcția de procuror.

La momentul concedierii din organele procuraturii – 18 octombrie 2002, XXXXXXXXXXX deținea funcția de șef adjunct al Direcției urmărire penală a Procuraturii Generale. Făcând referire la art. 5/1 alin. (3) al Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013, având vechimea în muncă de peste 16 ani, salariul de funcție al

procurorului în Procuratura Generală este de 4,5 salarii medii pe economie. Salariul mediu pe economie pentru anul 2016 constituie 5050 lei. Din aceste considerente, urma ca începând cu data de 01 ianuarie 2016, să-i fie recalculată pensia în alt cuantum, fără a se aștepta o cerere suplimentară de la reclamantă, însă, de o așa recalculare XXXXXXXXXX nu a beneficiat.

La fel, XXXXXXXXXX nu a beneficiat de recalcularea pensiei de la 01 ianuarie 2017, 01 ianuarie 2018, având ca bază salariul mediu pe economie pentru anul 2017 – 5 600 lei, anul 2018 – 6 150 lei.

În data de 01 februarie 2018, XXXXXXXXXX a depus la Casa Națională de Asigurări Sociale o cerere prealabilă, care însă a fost respinsă prin răspunsul din 28 februarie 2018.

Reclamantul consideră că motivele invocate de Casa Națională de Asigurări Sociale în răspunsul la cererea prealabilă, sunt neîntemeiate, or, trimiterile la Legea nr. 56 din 09 iunie 2011, prin care s-a modificat art. 73 al Legii cu privire la Procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008, nu pot fi raportate la situația reclamantului.

În acest context, a arătat că conform art. 46 al Legii privind actele legislative, este stabilit că actul legislativ de interpretare nu are efecte retroactive, cu excepția cazurilor când prin interpretarea normelor de sancționare se creează o situație favorabilă subiectului de drept. Legea nr. 56 din 09 iunie 2011, are efect pe viitor și nicicum pe trecut.

Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 4 din 27 ianuarie 2001, a stabilit că diminuarea cuantumului sau suspendarea plății pensiei, sunt posibile numai în cazul în care la stabilirea ei au fost comise abuzuri sau alte încălcări ale legislației. Noile prevederi legale se vor aplica numai pentru viitor și numai față de persoanele care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a se aduce atingerea drepturilor de pensie stabilite anterior.

În ședința de judecată reclamantul XXXXXXXXXX a susținut cererea de chemare în judecată depusă și a solicitat admiterea acesteia pe motivele de fapt și de drept invocate.

În ședința instanței, reprezentantul părții Casa Națională de Asigurări Sociale, nu s-a prezentat, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei în conformitate cu prevederile art. 102 – 105 din Codul de procedură civilă, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de înștiințare (f. d. 26).

Conform art. 205 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de contencios administrativ a dispus judecarea cauzei în lipsa părții, considerând că neprezentarea reprezentantului părții în ședința de judecată este neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile reclamantului, apreciind argumentele părților întru susținerea pretențiilor formulate și ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată înaintată de XXXXXXXXXX către Casa Națională de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, cu obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă, urmează a fi admisă, pornind de la următoarele.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

Reieșind din prevederile legale indicate, precum și din dispozițiile art. 2 și 3 ale Legii contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actul administrativ cu caracter normativ sau individual, contractul administrativ, nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conform prevederilor art. 6 alin. (2) al Legii cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr. 355 din 23 decembrie 2005, persoanele care dețin funcții de demnitate publică (cu excepția celor cu statut de magistrat) au dreptul, pentru activitatea desfășurată în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, la un salariu lunar stabilit conform anexelor nr. 2 și 3, care reprezintă unica formă de salarizare a lor.

Reieșind din pct. 1 al notei la Anexa nr. 3, salariile lunare pentru locuitorii conducătorilor de subdiviziuni din Procuratura Generală se stabilesc cu o reducere de 5-10 la sută față de salariile lunare prevăzute pentru conducătorii respectiv, iar potrivit pct. 3 a notei la aceeași Anexă, salariile lunare incluse în prezenta anexă după data adoptării Legii nr. 37 din XXXXXXXXXX pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din XXXXXXXXXX cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar sau modificate după această dată includ în sine și majorarea salariilor cu 35%.

Conform art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Potrivit art. XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 01 august 2016, salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

Conform art. 60 alin. (1), (2) lit. b) și alin. (4) al Legii cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, salariul procurorului se stabilește în funcție de salariul judecătorului. Salariul de funcție al procurorului se stabilește în funcție de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea sa în funcția de procuror.

Salariul procurorului reprezintă 90 % din salariul judecătorului din judecătoria, în cazul procurorului din procuraturile teritoriale, inclusiv din Procuratura UTA Găgăuzia, cu vechimea în muncă corespunzătoare.

Condițiile și modul de salarizare a procurorilor sunt stabilite prin Legea nr.328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor. Iar, potrivit prevederilor art. 51 alin. (1), (2) lit. c) și art. 52 lit. d) din Legea nr. 328 din XXXXXXXXXX privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform prezentei legi și Legii nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

Din lucrările dosarului instanța a statuat că reclamantul XXXXXXXXXX a activat în organele procuraturii de la 01 iunie 1981 până la 18 octombrie 2002, inclusiv, având o vechime în muncă de peste 27 ani 06 luni, fapt confirmat prin copia carnetului de muncă, anexată la dosar (f. d. 10 - 21).

Instanța constată că începând cu 11 februarie 2002, reclamantul XXXXXXXXXX, la atingerea vârstei de 53 ani, i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în conformitate cu art. 80 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fapt confirmat prin înștiințarea nr. 10/11 februarie 2002 emisă de instanța de judecată.

munca, în mărime de 80 % din salariul mediu lunar al funcției de procuror, circumstanțe confirmate prin concluzia „cu privire la stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă” din 25 februarie 2002 (f. d. 7)

Potrivit lucrărilor dosarului, se atestă că considerând că Casa Națională de Asigurări Sociale i-a încălcat dreptul la pensie, dobândită anterior licit prin aplicarea obligatorie pentru procurorii pensionați a principiului recalculării pensiei la majorarea ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție, la data de 02 februarie 2018, XXXXXXXXXXXX s-a adresat cu o cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat efectuarea recalculării pensiei pentru vechimea în muncă, ce îi revine conform principiului legal obținut de recalculare a pensiei, potrivit Legii nr. 37 din 07 martie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar; Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură; Legii nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (f. d. 8).

După cum urmează din înscrisurile atașate la dosar, la data de 28 februarie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale, i-a expediat reclamantului răspunsul nr. C-261/18, prin care a refuzat în admiterea cerințelor înaintate, argumentând că, începând cu 01 iulie 2011, pensia procurorilor nu se mai recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor, așa cum art. 73 alin. (8) al Legii cu privire la Procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008, a fost abrogat la 25 decembrie 2008 (f. d. 9).

Instanța de contencios administrativ reține că obiectul generic al acțiunii formulate de reclamantul XXXXXXXXXXXX este legalitatea refuzului / deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale din 28 februarie 2018, obiectul material fiind obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i recalcula și de a-i achita lui XXXXXXXXXXXX pensia pentru vechime în muncă, începând cu data de 01 ianuarie 2013, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului, șef-adjunct al Direcției urmărire penală din cadrul Procuraturii Generale.

Astfel, instanța conchide că XXXXXXXXXXXX a inițiat în instanță o acțiune în realizarea dreptului, în esență solicitând constatarea judecătorească a existenței dreptului la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă, odată cu majorarea salariului procurorului în funcție.

Instanța de judecată conchide că reclamantul XXXXXXXXXXXX dispune de dreptul de a-i fi achitată și recalculată pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului, șef-adjunct al Direcției urmărire penală din cadrul Procuraturii Generale, ținând cont de majorarea salariului procurorului, începând cu data de 05 aprilie 2013, iar, răspunsul / decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-261/18 din 28 februarie 2018, fiind pasibil de a fi anulat, ca fiind neîntemeiat.

Or, conform art. II și III din Legea nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, salariile lunare stabilite pentru persoanele care dețin funcții de demnitate publică, indicate în alte compartimente din anexele nr. 2 și nr. 3 la Legea nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, precum și salariile de funcție pentru personalul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică, stabilite în anexa nr. 12 la aceeași lege, se majorează cu 35 %. În cazul în care, după adoptarea prezentei legi, vor fi operate unele modificări în cuantumul salariilor lunare ale persoanelor cu funcții de demnitate publică, noul cuantum al salariului lunar se va stabili ținându-se cont de majorarea indicată în prezentul articol.

Prezenta lege se pune în aplicare la data publicării. Recalcularea salariilor pentru persoanele care dețin funcții de demnitate publică și pentru personalul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică se va efectua începând cu 1 ianuarie 2013.

Instanța de contencios administrativ reiterează că potrivit dispozițiilor art. 5 din Legea nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, în sensul prezentei legi, funcția de demnitate publică este funcția publică care se ocupă, prin mandat obținut direct, în urma alegerilor organizate, sau, indirect, prin numire, în condițiile legii.

Sub acest aspect, nu pot fi reținute afirmațiile părții Casa Națională de Asigurări Sociale care susține că stabilirea pensiei pentru vechime în muncă procurorilor se efectuează în baza Legii nr. 156-IV din 14 octombrie 1998, așa cum au fost abrogate alin. (3) - (10) din art. 73 al Legii cu privire la procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008.

Se atestă că prevederile art. 46/2 din Legea nr. 156-IV din 14 octombrie 1998, au fost introduse prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011, în vigoare de la 01 iulie 2011, pe când, XXXXXXXXXXXX a obținut dreptul la pensie în baza condițiilor expuse la art. 45 din Legea cu privire la procuratură nr. 902 din 29 ianuarie 1992, încă în anul 2002, la momentul împlinirii condițiilor: atingerea vârstei de 50 de ani, precum și vechimea în muncă de 12 ani și 6 luni în funcție de procuror.

Instanța atestă că, chiar dacă, Legea cu privire la procuratură nr. 902 din 29 ianuarie 1992 a fost abrogată prin Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008, XXXXXXXXXXXX a câștigat dreptul de a-i fi stabilită pensia de procuror, la data împlinirii condițiilor privind pensionarea procurorilor (atingerea vârstei de 50 de ani, precum și stagiul de cotizare de cel puțin 12 ani și 6 luni în funcția de procuror), care erau în vigoare la acel moment, și anume la 11 februarie 2002, așa cum, potrivit art. 6 alin. (1), (2) Cod civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior.

Se atestă că legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

Același principiu se regăsește și în art. 4 alin. (3) și art. 8 alin. (3) din Hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004 a Curții Constituționale potrivit căreia, la determinarea temeinicilor juridice, condițiilor de stabilire și plată a pensiilor, modalităților de calculare a cuantumului pensiei, legiuitorul are obligația de a ține cont de faptul că asigurările sociale stabilite anterior nu pot fi anulate fără a fi substituite prin măsuri echivalente. Noile prevederi legale se vor aplica numai pentru viitor și numai față de persoanele care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a se aduce atingere drepturilor de pensie stabilite anterior. Dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare, nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posteroare.

Curtea Constituțională s-a pronunțat univoc și asupra faptului că, cuantumul pensiei, stabilit printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate nu poate fi suspendată printr-un act normativ adoptat ulterior.

Ca urmare, se deduce, că normele de drept de pensionare stabilite posterior nu au putere retroactivă.

Conform dispozițiilor art. 140 din Constituție, legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale.

Iar, potrivit dispozițiilor art. 28 al. (1) și al. (2) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994, actele Curții Constituționale sânt acte oficiale și executorii, pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice. Actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale.

Instanța evidențiază că Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, a declarat neconstituționale art. II și pct. 7 și 9 ale art. III din Legea nr. 56 din 09

unie 2011 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative” în partea referitoare la art. 46/1 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 „Privind pensiile de asigurări sociale de stat”. Art. II din Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 se referă la modificarea art. 26, 31, 32, 321, 322, 323, 33 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului”.

Modificările la normele enumerate au fost declarate neconstituționale integral, în condițiile pre-citate, aceste legi nu se mai aplică nici pentru procurorii pensionați până la 09 iunie 2011.

Ca urmare, instanța de contencios administrativ învederează că respingerea cererii de chemare în judecată formulată de XXXXXXXXXX pe criterii ce nu au forță de convingere poate conduce la încălcarea drepturilor ce decurg din sistemele de protecție socială.

Sub același aspect, se atestă că Curtea Constituțională în hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011, la aprecierea corespunderii prevederilor legale cu garanțiile dreptului de proprietate, statuate de art. 46 din Constituție, în paragrafele 77-80, cu referire la prevederile art. 4 din Constituție, conform practicii sale, ținând cont de prevederile Convenției Europene și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a reținut că drepturile care decurg din sistemele de protecție socială, deși nu sunt menționate expres în Convenția Europeană, intră totuși în domeniul său de aplicare, protecția socială fiind precedată în accepțiunea sa largă, cuprinzând asistența socială și cea medicală. Curtea a concluzionat că, un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 din Constituție și respectiv de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică.

În litigiu deferit judecării în prezenta speță, se atestă că XXXXXXXXXX a dobândit un asemenea drept social licit, odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă, iar drepturile diminuate prin normele Legii nr. 56 din XXXXXXXXXX pentru modificarea și completarea unor acte legislative, ca drepturi potențiale sau aleatorii se referă deja la viitorii procurori cu drept de pensionare.

Astfel, instanța remarcă că, dreptul reclamantului XXXXXXXXXX cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare; legea nouă nefiind aplicabilă unei fapte din trecut conform prevederilor art.6 Cod civil, care stabilește expres, că legea civilă nu are caracter retroactiv. Or, dreptul subiectiv constituit în baza unor legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Conform regulii generale legea nouă nu poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, îl poate suprima sau înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

Instanța de contencios administrativ menționează că toate modificările operate ulterior în actele legislative, care reglementează modul de calculare a pensiilor procurorilor au efect doar pentru persoanele (procurorii) care vor beneficia de pensii după punerea în aplicare a modificărilor respective, aceste modificări neavând efect retroactiv, potrivit regulilor generale de acțiune a legii în timp.

În continuare, Curtea Constituțională a conchis că, aplicativ la prezenta cauză (la sesizările din octombrie 2010 și iulie 2011), un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensie ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel constituie un drept de proprietate al persoanei, susținând că drepturile diminuate prin normele Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 ca drepturi potențiale sau aleatorii se referă la viitorii procurori (după 09 iunie 2011) cu drept de pensionare.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, rezultă că, un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 și respectiv, art. 1 din protocolul nr. 1 la Convenția Europeană numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică.

Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 27 din 20 noiembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, s-a reiterat că, drepturile care decurg din sistemele de protecție socială, deși nu sunt menționate expres în Convenția Europeană, intră totuși în domeniul său de aplicare, protecția socială fiind percepută în accepțiunea sa largă, cuprinzând asistența socială și cea medicală, că la început Curtea Europeană a asimilat dreptul la prestații sociale unui drept de proprietate, în sensul art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană, iar în cazul persoanelor care au plătit contribuții la un sistem de protecție socială (Muller vs. Austria, decizia din 16 decembrie 1974), ulterior jurisprudența acesteia a evaluat, nu fără de ambiguități în ceea ce privește prestațiile non-contributive - spre protecție mai largă.

Mai mult decât atât, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici, Curtea Constituțională a reținut că, dreptul cetățeanului la asigurarea cu pensie se află în dependență directă de caracterul activității social-utile prestate. Pensiile pentru vechime în muncă ale judecătorilor, procurorilor (...) au fost obținute prin munca prestată de aceștia, prin exercitarea unor funcții speciale, de importanță majoră pentru societate. În acest context, statutul juridic al unor categorii de persoane este determinat de nivelul juridico-organizatoric al organelor în care acesta activează, de caracterul și complexitatea activității prestate, de responsabilitățile și exigențele de calificare pe care această activitate le implică. Garanțiile sociale și retribuția acestor funcționari determină faptul ca statutul lor juridic să se distingă de statutul altor categorii de funcționari. De aici și necesitatea instituirii unui nivel sporit de asigurare materială și socială.

Instanța conchide că instituirea pensiei speciale (de funcție) pentru procurori, la fel ca și pentru judecători, nu reprezintă un privilegiu, aceasta fiind justificată în mod obiectiv ca o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigorile statutului special, căruia trebuie să se supună procurorii, statut sever și restrictiv, stabilit prin lege de către Parlament, iar afirmațiile părții Casa Națională de Asigurări Sociale cu referire la aceea că reclamantul a pierdut dreptul la recalcularea pensiei de vechime în muncă, în legătură cu majorarea salariului procurorului în funcție, sunt neîntemeiate și rezultă din interpretarea defectuoasă a cadrului normativ intern.

Se atestă că deja s-a creat o jurisprudență constantă a instanțelor de judecată naționale, conform căreia s-a stabilit că abrogarea alin. (3) - (8) al art. 73 din Legea cu privire la Procuratură din 25 decembrie 2008, nu privează procurorii pensionați de dreptul de a beneficia de pensie pentru vechime în muncă conform acestor prevederi legale, așa cum aceștia au dobândit dreptul de pensie până la adoptarea Legii nr. 56 din 09 iunie 2011, iar pronunțarea unei hotărâri judecătorești contrare practicii judiciare constante a instanțelor naționale, ar duce la crearea unei incertitudini juridice și a unei jurisprudențe neunitare, fapt ce este inadmisibil.

Or, în speță, prin respingerea acțiunii formulate, instanța de judecată va aplica standarde duble și discriminatorii în situații similare.

Instanța reiterează că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza *Beian vs România*) desfășurarea unei jurisprudențe contrare pe cazuri similare constituie de la sine încălcarea principiului siguranței publice și încălcarea art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Urmare a celor indicate supra, instanța conchide că cererea de chemare în judecată depusă de XXXXXXXXXX către Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă, în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu este întemeiată și pasibilă de a fi admisă.

În conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) lit. b), art. 26 și art. 27 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de XXXXXXXXXXXX către Casa Națională de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, cu obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă.

Se recunoaște ca fiind ilegală decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-261/18 din 28 februarie 2018.

Se obligă Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze și să-i achite lui XXXXXXXXXXXX pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul procurorului șef-adjunct al Direcției urmărire penală din cadrul Procuraturii Generale, cu recalcularea acesteia, în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Recalcularea urmează a fi efectuată începând cu data de 05 aprilie 2013 și până la data de 31 iulie 2016, potrivit Legii nr. 37 din 07 martie 2013, prin care a avut loc majorarea salariilor procurorilor cu 35% și începând cu 01 august 2016, potrivit Legii nr. 152 din 01 iulie 2016.

Hotărârea este cu drept de apel, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediu Centrul).

Președintele ședinței,

Judecătorul

Dan Sirbu